

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (ketvirtoji kolegija) SPRENDIMAS

2020 m. vasario 27 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Direktyva 2001/23/EB – 1 straipsnio 1 dalis –
Įmonės perdavimas – Darbuotojų teisių apsauga – Autobusų transporto veikla –
Darbuotojų perėmimas – Veiklos priemonių neperėmimas – Motyvai“

Byloje C-298/18

dėl *Arbeitsgericht Cottbus – Kammern Senftenberg* (Kotbuso darbo teismo Zenftenbergo kolegija, Vokietija) 2018 m. balandžio 17 d. nutartimi, kurią Teisingumo Teismas gavo 2018 m. gegužės 2 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Reiner Grafe,

Jürgen Pohle

prieš

Südbrandenburger Nahverkehrs GmbH,

OSL Bus GmbH

TEISINGUMO TEISMAS (ketvirtoji kolegija),

kurių sudaro kolegijos pirmininkas M. Vilaras, teisėjai S. Rodin, D. Šváby, K. Jürimäe ir N. Piçarra (pranešėjas),

generalinė advokatė E. Sharpston,

posėdžio sekretorė M. Ferreira, vyriausioji administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2019 m. kovo 21 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

- *Südbrandenburger Nahverkehrs GmbH*, atstovaujamos advokatų A.-K. Pfeifer, M. Sandmaier ir O. Grimm,
- *OSL Bus GmbH*, atstovaujamos advokatų A. Braun ir D. Ledwon,
- Europos Komisijos, atstovaujamos M. Kellerbauer ir C. Hödlmayr,

susipažinęs su 2019 m. liepos 11 d. posėdyje pateikta generalinės advokatės išvada,

* Proceso kalba: vokiečių.

priima šį

Sprendimą

- 1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 1977 m. vasario 14 d. Tarybos direktyvos 77/187/EEB dėl valstybių narių įstatymų, skirtų darbuotojų teisių apsaugai įmonių, verslo arba įmonių ar verslo dalių perdavimo atveju, suderinimo (OL L 61, 1977, p. 26; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 sk., 4 t., p. 98) 1 straipsnio 1 dalies išaiškinimo.
- 2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant Reiner Grafe ir Jürgen Pohle ginčą su *Südbrandenburger Nahverkehrs GmbH* (toliau – SBN) ir *OSL Bus GmbH* (toliau – OSL) dėl SBN sprendimo atleisti juos iš darbo teisėtumo.

Teisinis pagrindas

- 3 Direktyva 77/187 kodifikuota 2001 m. kovo 12 d. Tarybos direktyva 2001/23/EB dėl valstybių narių įstatymų, skirtų darbuotojų teisių apsaugai įmonių, verslo arba įmonių ar verslo dalių perdavimo atveju, suderinimo (OL L 82, 2001, p. 16), įsigaliojusia 2001 m. balandžio 11 d., kaip nurodyta pastarosios direktyvos 1 konstatuojamojoje dalyje.
- 4 Direktyvos 2001/23 3 konstatuojamojoje dalyje įtvirtinta, kad „būtina garantuoti darbuotojų apsaugą pasikeitus darbdaviui, pirmiausia užtikrinant, kad būtų apsaugotos jų teisės“.
- 5 Pagal šios direktyvos 8 konstatuojamąją dalį „[s]iekiant užtikrinti teisinę apsaugą ir skaidrumą, teisinę perdavimo sąvoką reikia paaiškinti atsižvelgiant į Teisingumo Teismo precedentų teisę [jurisprudenciją]“ ir „[t]oks paaiškinimas nepakeitė Teisingumo Teismo paaiškintos [Direktyvos 77/187] <...> taikymo srities“.
- 6 Direktyvos 2001/23 1 straipsnio 1 dalyje numatyta:
 - a) Ši direktyva taikoma teisinio perdavimo arba susijungimo atveju perduodant įmonę, verslą arba įmonės ar verslo dalį kitam darbdaviui;
 - b) atsižvelgiant į a punktą ir kitas šio straipsnio nuostatas, šioje direktyvoje nustatytas perdavimas yra perdavimas išlaikant ūkio subjekto tapatybę, t. y. išlaikant organizuotą išteklių grupę, kurios tikslas yra ūkinė veikla, nepriklausomai nuo to, ar ta veikla yra pagrindinė ar pagalbinė;<...>
- 7 Šios direktyvos 2 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Šioje direktyvoje:

 - a) „perdavėjas“ yra fizinis arba juridinis asmuo, kuris dėl 1 straipsnio 1 dalyje nurodyto perdavimo praranda darbdavio teises įmonėje, versle arba įmonės ar verslo dalyje;
 - b) „perėmėjas“ yra fizinis arba juridinis asmuo, kuris dėl 1 straipsnio 1 dalyje nurodyto perdavimo įgyja darbdavio teises įmonėje, versle arba įmonės ar verslo dalyje;<...>

d) „darbuotojas“ yra asmuo, kurį, kaip darbuotoją, atitinkamoje valstybėje narėje gina nacionalinė darbo teisė.“

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

- 8 SBN pagal sutartį su *Landkreis Oberspreewald-Lausitz* (*Oberspreewald-Lausitz* apskritis, Vokietija) nuo 2008 m. rugpjūčio 1 d. teikė viešąsias keleivių vežimo autobusais paslaugas, kai 2016 m. rugsėjo mėn. ši apskritis paskelbė naują šių vežimo paslaugų viešojo pirkimo konkursą.
- 9 SBN nusprendė konkurse nedalyvauti, nes manė negalinti pateikti ekonomiškai tinkamo pasiūlymo. Ji nutraukė savo veiklą ir pranešė savo darbuotojams apie atleidimą iš darbo. 2017 m. sausio 19 d. ši bendrovė su savo darbo taryba sudarė susitarimą dėl reorganizavimo ir socialinio plano; šiame susitarime buvo numatyta išmokėti išeitines kompensacijas, jeigu naujas konkurso laimėtojas nepateiks pasiūlymo dėl darbuotojų perėmimo arba jeigu jų darbo užmokestis sumažės konkurso laimėtojų juos vėl įdarbinus.
- 10 Pagrindinėje byloje nagrinėjama viešojo transporto autobusais paslaugų sutartis buvo sudaryta su *Kraftverkehrsgesellschaft Dreiländereck mbH* 2017 m. rugpjūčio 1 d. Šioms paslaugoms teikti ši bendrovė įsteigė jai visiškai priklausančią patronuojamąją bendrovę OSL. Ji įdarbino didžiąją dalį SBN vairuotojų ir vadovaujančių darbuotojų.
- 11 2017 m. balandžio mėn. *Kraftverkehrsgesellschaft Dreiländereck mbH* pranešė SBN, kad neketina nei pirkti, nei nuomoti jai priklausiusių autobusų, sandėlių ir kitų jos valdomų įrenginių, nei naudotis jos remonto dirbtuvių paslaugomis.
- 12 R. Grafe nuo 1978 m. liepos mėn. SBN ir jos pirmtakėje dirbo visą darbo dieną autobusų vairuotoju ir darbininkų grupės vadovu. SBN 2017 m. sausio 27 d. atsiuntė jam išpėjimą apie jo darbo sutarties nutraukimą nuo 2017 m. rugpjūčio 31 d. Nuo 2017 m. rugsėjo 1 d. jis dirba OSL vairuotoju. Nepripažinusi suinteresuotojo asmens ankstesnio darbo stažo, pastaroji pagal galiojančią kolektyvinę sutartį jį priskyrė prie pradinės kategorijos darbuotojų.
- 13 Šiomis aplinkybėmis R. Grafe nesutinka su atleidimu iš SBN ir teigia, kad OSL, nustatydamą profesinę kategoriją, privalo atsižvelgti į jo anksčiau SBN įgytą stažą. Šis ieškovas pagrindinėje byloje ir jo ankstesnis darbdavys mano, kad dėl įmonės perdavimo, kaip tai suprantama pagal Direktyvą 2001/23, suinteresuotojo asmens darbo sutartį perėmė OSL.
- 14 J. Pohle taip pat dirbo SBN nuo 1979 m. lapkričio mėn. visą darbo dieną autobusų vairuotoju ir darbininkų grupės vadovu. Ši bendrovė 2017 m. sausio 27 d. laišku jam pranešė apie atleidimą iš darbo nuo 2017 m. rugpjūčio 31 d. Konkursą laimėjęs naujas paslaugų teikėjas jo neįdarbino. Šiomis aplinkybėmis jis ginčija atleidimą iš darbo ir subsidiariai reikalauja sumokėti 68 034,56 EUR kompensaciją pagal SBN parengtą socialinį planą. Priešieškinyje ši bendrovė teigia, kad J. Pohle darbo sutartis buvo perduota perdavus įmonę OSL, todėl ji neprivalo mokėti kompensacijos.
- 15 OSL remiasi 2001 m. sausio 25 d. Sprendimu *Liikenne* (C-172/99, EU:C:2001:59) ir teigia, kad materialios gamybos priemonės, be kita ko, autobusai, šiuo atveju nebuvo perimtos, todėl įmonės perdavimas, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2001/23 1 straipsnio 1 dalį, neįvyko.
- 16 SBN tvirtina, kad, atsižvelgiant į galiojančias technines ir aplinkos apsaugos normas, bendrovė, su kuria sudaryta nauja viešojo pirkimo sutartis, autobusų perimti negalėjo. Iš tiesų pagal konkurso reikalavimus, jie negalėjo būti senesni nei 15 metų. Jie taip pat turėjo atitikti bent jau „Euro 6“ aplinkos standartą. Tačiau šios dešimčiai metų sudarytos viešojo pirkimo sutarties sudarymo dieną vidutinis SBN autobusų amžius, jos teigimu, buvo 13 metų. Taip pat jie atitiko tik „Euro 3“ arba „Euro 4“

standartus. Be to, jie neatitiko reikalavimų dėl galimybės jais naudotis neįgaliesiems. SBN priduria, kad naudoti autobusų sandėlių paslaugas nebėra būtina, nes jų priežiūra ar taisymas gali būti patikėtas specializuotoms įmonėms.

- 17 Anot SBN, iš atitinkamo kvietimo teikti pasiūlymus matyti, kad autobusų vairuotojai turi turėti galiojančią leidimą, žinių apie jų profesiją reglamentuojančius galiojančius įstatymus ir kitus teisės aktus, gebėti keleiviams suteikti informaciją, gerai išmanyti aptarnaujamos zonos kelių tinklą ir atskirus kelius, maršrutus ir tvarkaraščius, regioninius autobusų maršrutus, geležinkelio linijas, jungiamuosius reišius ir tarifų sąlygas. Ji priduria, kad šie vairuotojai yra labai vertingi, ypač kaimo vietovėse. SBN autobusų vairuotojų praktinė patirtis ir žinios apie tinklą užtikrino jų veiksmingą veiklą nuo 2017 m. rugpjūčio 1 d. ir viešojo transporto paslaugų teikimo apskrityje tęstinumą. Tuo remdamasi ji daro išvadą, kad ūkio subjektą apibūdina vairuotojai.
- 18 Šiomis aplinkybėmis prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui, kuris mano, kad SBN pateiktas teisinių ir faktinių aplinkybių aprašymas yra teisingas, kyla klausimas, ar pagrindinėje byloje turi būti taikoma 2001 m. sausio 25 d. Sprendime *Liikenne* (C-172/99, EU:C:2001:59) padaryta išvada.
- 19 Šiomis aplinkybėmis *Arbeitsgericht Cottbus – Kammern Senftenberg* (Kotbuso darbo teismo Zenftenbergo kolegija, Vokietija) nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:

- „1. Ar autobusų transporto veiklos perdavimas iš vienos autobusų įmonės kitai pagal viešojo pirkimo procedūrą remiantis 1992 m. birželio 18 d. Tarybos direktyva 92/50/EEB dėl viešojo paslaugų pirkimo sutarčių sudarymo tvarkos derinimo [(OL L 209, 1992, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 6 sk., 1 t., p. 322)] yra verslo perdavimas, kaip tai suprantama pagal [Direktyvos 77/187] 1 straipsnio 1 dalį, taip pat ir tuomet, kai nebuvo perduota jokių reikšmingų gamybos priemonių, visų pirma jokių autobusų?
2. Ar prielaida, kad remiantis protingu verslo sprendimu sudarant terminuotas paslaugų pirkimo sutartis autobusai dėl jų amžiaus ir griežtesnių techninių reikalavimų (išmetamų dujų kiekis, žemadugnės transporto priemonės) nebeturi didelės reikšmės verslo vertei, gali būti pagrindas [Teisingumo Teismui] nukrypti nuo savo 2001 m. sausio 25 d. Sprendimo *Liikenne* (C-172/99, EU:C:2001:59) ir pripažinti, kad tokiomis sąlygomis ir daugumos darbuotojų perėmimas gali būti pagrindas taikyti [Direktyvą 77/187]?“

Dėl prejudicinių klausimų

- 20 Pirmiausia reikia pažymėti, kad nors klausimas susijęs su Direktyvos 77/187 aiškinimu, pagrindinėje byloje nagrinėjamų faktinių aplinkybių susiklostymo metu taikytina Direktyva 2001/23, kuria, kaip nurodyta jos 8 konstatuojamojoje dalyje, siekiama kodifikuoti Direktyvą 77/187, siekiant išaiškinti įmonės perdavimo sąvoką atsižvelgiant į Teisingumo Teismo jurisprudenciją.
- 21 Savo dviem klausimais, kuriuos reikia nagrinėti kartu, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar Direktyvos 2001/23 1 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinama taip, kad ūkio subjektui perėmus veiklą pagal viešojo pirkimo sutarties sudarymo procedūrą dėl to, kad jis neperėmė veiklos priemonių, nuosavybės teise priklausiusių ūkio subjektui, vykdytų šią veiklą anksčiau, šio sandorio negalima kvalifikuoti kaip įmonės perdavimo.
- 22 Reikia priminti, kad pagal šios direktyvos 1 straipsnio 1 dalies b punktą perdavimu pripažįstamas perdavimas išlaikant ūkio subjekto tapatybę, t. y. išlaikant organizuotą išteklių grupę, kurios tikslas yra ūkinė veikla, neatsižvelgiant į tai, ar ta veikla yra pagrindinė, ar pagalbinė. Ūkio subjekto sąvoka reiškia asmenų ir turto, leidžiančių vykdyti ūkinę veiklą, organizuotą grupę, siekiančią savarankiško tikslo.

- 23 Iš Teisingumo Teismo jurisprudencijos matyti, kad nustatant, ar įvyko toks perdavimas, lemiamas kriterijus yra tai, ar atitinkamas subjektas išsaugo savo tapatybę, o tai matyti iš to, kad jo veikla iš tikrųjų tęsiama arba atnaujinama (šiuo klausimu žr. 2015 m. rugsėjo 9 d. Sprendimo *Ferreira da Silva e Brito ir kt.*, C-160/14, EU:C:2015:565, 25 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 24 Siekiant nustatyti, ar ši sąlyga tenkinama, svarbu atsižvelgti į visas faktines aplinkybes, kurios apibūdina nagrinėjamą perdavimą, pavyzdžiui, perduodamos įmonės arba verslo rūšį, materialaus turto, kaip antai pastatų ir kilnojamo turto, perdavimą ar neperdavimą, nematerialaus turto vertę perdavimo momentu, į tai, ar naujasis darbdavys perėmė daugumą darbuotojų, ar buvo perduoti klientai, į prieš perdavimą ir po jo atliekamos veiklos panašumo laipsnį ir į šios veiklos galimo sustabdymo trukmę. Tačiau visos šios aplinkybės yra tik pavieniai atliktino išsamaus įvertinimo aspektai, todėl jos negali būti vertinamos atskirai (2015 m. rugsėjo 9 d. Sprendimo *Ferreira da Silva e Brito ir kt.*, C-160/14, EU:C:2015:565, 26 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 25 Taigi įvairių kriterijų svarba neišvengiamai kinta, atsižvelgiant į vykdomą veiklą ir net atitinkamoje įmonėje, versle ar verslo dalyje taikomus gamybos ar veiklos metodus (2015 m. rugsėjo 9 d. Sprendimo *Ferreira da Silva e Brito ir kt.*, C-160/14, EU:C:2015:565, 27 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 26 Taip pat reikia pažymėti, jog vien tai, kad ūkio subjektas perima kito subjekto veiklą, neleidžia daryti išvados, jog pastarojo tapatybė yra išlaikoma. Iš tiesų ūkio subjekto tapatybė neturėtų būti siejama tik su jo vykdoma veikla. Tokią tapatybę lemia daugybė neatskiriamų elementų, kaip antai: jo darbuotojai, valdymo organai, darbo organizavimas, veiklos metodai arba tam tikrais atvejais jo turimos veiklos priemonės (2011 m. sausio 20 d. Sprendimo *CLECE*, C-463/09, EU:C:2011:24, 41 punktą ir 2017 m. liepos 20 d. Sprendimo *Piscarreta Ricardo*, C-416/16, EU:C:2017:574, 43 punktą).
- 27 Remiantis tuo, kas išdėstyta, matyti, kad nustatant, ar įvyko perdavimas, reikia remtis tam tikromis faktais pagrįstomis išvadomis, ir šį klausimą konkrečiai įvertinti turi nacionalinis teismas, atsižvelgdamas į Teisingumo Teismo nustatytus kriterijus (šiuo klausimu žr. 2018 m. rugpjūčio 7 d. Sprendimo *Colino Siguënza*, C-472/16, EU:C:2018:646, 45 punktą) ir Direktyva 2001/23 siekiamus tikslus, nurodytus jos 3 konstatuojamojoje dalyje.
- 28 Šiomis aplinkybėmis prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui konkrečiai kyla klausimas, ar šioje byloje taikoma 2001 m. sausio 25 d. Sprendime *Liikenne* (C-172/99, EU:C:2001:59), kuriame nagrinėta sutartis dėl vežimo autobusais paslaugos septyniomis regiono linijomis teikimo trejų metų laikotarpiu, padaryta išvada. Naujasis veiklos vykdytojas nupirko tam tikrą pas jį perėjusių dirbti vairuotojų darbo aprangą ir, kol bus pristatytos užsakytos transporto priemonės, kelis mėnesius nuomojo iš ankstesnio veiklos vykdytojo tik du autobusus.
- 29 Gavęs klausimą, ar įmonė buvo perduota, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 77/187 1 straipsnio 1 dalį, Teisingumo Teismas 2001 m. sausio 25 d. Sprendimo *Liikenne* (C-172/99, EU:C:2001:59) 39 punkte visų pirma pabrėžė, kad vežimas autobusais negali būti laikomas veikla, iš esmės grindžiama darbo jėga, nes jai vykdyti reikia tinkamo materialiojo turto ir įrangos. Teisingumo Teismas pridūrė, jog ankstesnis sutarties vykdytojas neperdavė naujam materialiojo turto, naudojamo vežant atitinkamais autobusų maršrutais, o tai yra aplinkybė, į kurią reikia atsižvelgti nustatant, ar įmonė buvo perduota. Toliau šio sprendimo 42 punkte jis nurodė, kad kai tokie veiklai vykdyti yra svarbus materialusis turtas, aplinkybė, kad bendrovė, su kuria anksčiau buvo sudaryta viešojo transporto autobusais sutartis, neperdavė tokio turto, būtino tinkamai atitinkamo ūkio subjekto veiklai, naujam sutarties vykdytojui, leidžia daryti išvadą, jog šis ūkio subjektas neišlaikė savo tapatybės. Galiausiai minėto sprendimo 43 punkte Teisingumo Teismas konstatavo, kad tokiu atveju, kaip nagrinėjamas šioje byloje, Direktyva 77/187 netaikoma, nes ankstesnis sutarties vykdytojas neperdavė tinkamo materialaus turto naujam sutarties vykdytojui.

- 30 Vis dėlto reikia pažymėti, kad 2001 m. sausio 25 d. Sprendimo *Liikenne* (C-172/99, EU:C:2001:59) 39 punkte Teisingumo Teismas pabrėžė, jog tai, kad ankstesnis sutarties vykdytojas neperdavė naujam materialiojo turto, naudojamo vežant atitinkamus autobusų maršrutus, yra aplinkybė, į kurią reikia atsižvelgti, tačiau iš šio punkto negalima daryti išvados, kad autobusų perėmimas *in abstracto* turi būti laikomas vieninteliu veiksmu, lemiančiu įmonės, vykdančios keleivių vežimo viešuoju transportu (autobusais) veiklą, perdavimą.
- 31 Taigi siekdamas nustatyti, ar dėl veiklos priemonių, kaip antai autobusų, neperdavimo negalima konstatuoti, kad įmonė perduota, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas turi atsižvelgti į konkrečias jo nagrinėjamos bylos aplinkybes.
- 32 Šiuo klausimu iš nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad perkančiosios organizacijos nustatytų naujų techninių ir aplinkosaugos standartų laikymasis, kiek tai susiję su veiklos priemonėmis, tiek ekonominiu, tiek teisiniu požiūriu neleido laimėjusiai įmonei perimti įmonės, su kuria anksčiau buvo sudaryta pagrindinėje byloje nagrinėjama viešojo transporto paslaugų pirkimo sutartis, veiklos priemonių. Iš tiesų ekonominiu požiūriu naujam veiklos vykdytojui nebuvo racionalu perimti esamą autobusų parką, sudarytą iš transporto priemonių, kurios pasiekė leidžiamą eksploataavimo trukmę ir neatitiko perkančiosios organizacijos nustatytų reikalavimų, t. y. buvo neeksplloatuotinos.
- 33 Kitaip tariant, naujo ūkio subjekto sprendimą neperimti šios įmonės veiklos priemonių lėmė išoriniai reikalavimai, nors, kaip savo išvados 54 punkte pažymėjo generalinė advokatė, iš faktinių aplinkybių, nagrinėtų byloje, kurioje priimtas 2001 m. sausio 25 d. Sprendimas *Liikenne* (C-172/99, EU:C:2001:59), nematyti, kad taip buvo šioje byloje.
- 34 Be to, iš prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusių teismo paaiškinimų, apibendrintų šio sprendimo 16 punkte, matyti, kad, atsižvelgiant į perkančiosios organizacijos nustatytus techninius ir aplinkos apsaugos standartus, pati įmonė, su kuria anksčiau buvo sudaryta pagrindinėje byloje nagrinėjama viešojo transporto paslaugų pirkimo sutartis, būtų buvusi priversta artimiausiu metu pakeisti savo veiklos priemones, jeigu būtų dalyvavusi konkurse dėl šios sutarties sudarymo ir ši sutartis su ja būtų sudaryta.
- 35 Šiomis aplinkybėmis dėl veiklos priemonių neperdavimo, kiek tai susiję su teisiniais, aplinkosaugos ar techniniais reikalavimais, nebūtinai atitinkamos veiklos perėmimo negalima kvalifikuoti kaip „įmonės perdavimo“, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2001/23 1 straipsnio 1 dalį.
- 36 Taigi prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas turi nustatyti, ar kitos faktinės aplinkybės, be tų, kurios nurodytos šio sprendimo 24–26 punktuose, leidžia daryti išvadą, kad atitinkamo subjekto tapatybė išliko, taigi, įmonė buvo perduota.
- 37 Šiuo klausimu reikia nurodyti, pirma, kaip savo išvados 40 punkte nurodė generalinė advokatė, kad iš nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, jog naujasis operatorius teikia vežimo autobusais paslaugą, iš esmės analogišką tai, kurią teikė ankstesnė įmonė, šios paslaugos teikimas nebuvo nutrauktas ir veikiausiai ji buvo teikiama iš esmės tais pačiais maršrutais ir tiems patiems keleiviams.
- 38 Antra, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pabrėžia, kad patyrę autobusų vairuotojai kaimo vietovėje, kaip antai *Oberspreewald-Lausitz* apskrityje, yra labai svarbūs siekiant užtikrinti atitinkamos viešojo transporto paslaugos kokybę. Jis, be kita ko, pažymi, kad jie turi turėti pakankamai žinių apie maršrutus, aptarnaujamos zonos tvarkaraščius, tarifų sąlygas, kitus regioninius autobusų maršrutus, geležinkelių transporto linijas ir jungiamuosius reisu, kad galėtų užtikrinti ne tik transporto bilietaus pardavimą, bet ir suteikti keleiviams informaciją, reikalingą planuojamai kelionei vykdyti.

- 39 Šiomis aplinkybėmis reikia priminti, kad jeigu darbuotojų grupė, kuri nuolat vykdo bendrą veiklą, gali prilygti ūkio subjektui, toks subjektas gali išlaikyti savo tapatybę po perdavimo, kai naujasis įmonės vadovas neapsiriboja vien tolesniu nagrinėjamos veiklos vykdymu, tačiau taip pat perima skaičiaus ir kompetencijos požiūriu esminę dalį darbuotojų, kuriuos jo pirmtakas buvo paskyręs specialiai šiai užduočiai atlikti. Tokiu atveju naujasis darbdavys iš tikrųjų įsigyja organizuotą išteklių grupę, kuri leis jam toliau stabiliai vykdyti perduodančiosios įmonės veiklą arba tam tikrą jos dalį (žr. 2011 m. sausio 20 d. Sprendimo CLECE, C-463/09, EU:C:2011:24, 36 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 40 Pagrindinėje byloje, kaip nurodyta šio sprendimo 32 ir 35 punktuose, veiklos priemonių, būtinų ekonominei veiklai tęsti, neperėmimas nebūtinai užkerta kelią pagrindinėje byloje nagrinėjamo subjekto tapatybės išlaikymui, o daugumos vairuotojų perėmimas turi būti laikomas faktine aplinkybe, į kurią reikia atsižvelgti kvalifikuojant nagrinėjamą sandorį kaip įmonės perdavimą. Šiuo klausimu iš pagrindinėje byloje nagrinėjamų faktinių aplinkybių matyti, kad naujojo veiklos vykdytojo perimtiems darbuotojams pavestos tos pačios ar panašios užduotys ir jie turi specialią kvalifikaciją ir įgūdžius, kad galėtų be pertraukos tęsti atitinkamą veiklą.
- 41 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, į pateiktus klausimus reikia atsakyti, kad Direktyvos 2001/23 1 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinama taip, kad ūkio subjektui pagal viešojo pirkimo procedūrą perėmus veiklą, kuriai vykdyti reikia tinkamų veiklos priemonių, tai, kad dėl perkančiosios organizacijos nustatytų teisinių, aplinkosaugos ir techninių reikalavimų šis subjektas šių priemonių, priklausančių anksčiau šią veiklą vykdžiusiam ūkio subjektui, neperima, nebūtinai reiškia, kad tokio veiklos perdavimo negalima pripažinti įmonės perdavimu, kai kitos faktinės aplinkybės, kaip daugumos darbuotojų perėmimas ir tolesnis minėtos veiklos vykdymas be pertraukos, leidžia konstatuoti, kad atitinkamas ūkio subjektas išlaiko tapatybę; tai turi įvertinti prašymą priimt prejudicinį sprendimą pateikęs teismas.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 42 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikuso teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (ketvirtoji kolegija) nusprendžia:

2001 m. kovo 12 d. Tarybos direktyva 2001/23/EB dėl valstybių narių įstatymų, skirtų darbuotojų teisių apsaugai įmonių, verslo arba įmonių ar verslo dalių perdavimo atveju, suderinimo 1 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinama taip, kad ūkio subjektui pagal viešojo pirkimo procedūrą perėmus veiklą, kuriai vykdyti reikia tinkamų veiklos priemonių, tai, kad dėl perkančiosios organizacijos nustatytų teisinių, aplinkosaugos ir techninių reikalavimų šis subjektas šių priemonių, priklausančių anksčiau šią veiklą vykdžiusiam ūkio subjektui, neperima, nebūtinai reiškia, kad tokio veiklos perdavimo negalima pripažinti įmonės perdavimu, kai kitos faktinės aplinkybės, kaip daugumos darbuotojų perėmimas ir tolesnis minėtos veiklos vykdymas be pertraukos, leidžia konstatuoti, kad atitinkamas ūkio subjektas išlaiko tapatybę; tai turi įvertinti prašymą priimt prejudicinį sprendimą pateikęs teismas.

Parašai.